

Gyulay Zsolt MOB-elnök köszöntője a 130 éves MOB jubileumi gálavacsoráján

Tisztelt Köztársasági elnök úr, Miniszter urak, Schmitt Pál elnök úr, tisztelt IOC-tagok, olimpikon társaim, Hölgyeim és Uraim!

Jó estét kívánok mindenkinek! Köszönjük, hogy velünk ünneplik a Magyar Olimpiai Bizottság alapításának 130. évfordulóját.

Olimpiai bajnokként és a Magyar Olimpiai Bizottság elnökeként különleges megtiszteltetés számomra, hogy ma itt állhatok előttetek.

Melegség tölti el a szívemet, amikor végignézek az itt ülőkön: az olimpiai érmeseken, sportvezetőkön, edzőkön, a régi csapattársakon – a sportcsaládunkon.

130 év... Megannyi küzdelem, elszántság, hit és győzelem – hallhattuk az előbbi kisfilmben, amely felidézte olimpiai történelmünket. Természetesen a teljesség igénye nélkül, hiszen hogyan is lehetne az olimpiák magyar hőstetteit ilyen röviden összefoglalni?

130 év alatt a Magyar Olimpiai Csapat színeiben 3045 sportoló vett részt az olimpiákon, közülük 752-en szereztek érmet... Ha ehhez hozzávesszük a 402 para-sportolót, aki megmérte magát a paralimpiákon és azt a 175 versenyzőt, aki közülük érmet szerzett, igazán szép számot kapunk. ...ahhoz, hogy ezeket a sikereket bemutassuk önöknek egy egész estés mozifilm is kevés lenne.

Amikor ma este együtt ünnepeljük a Magyar Olimpiai Bizottság fennállásának 130. évfordulóját, egyszerre tekintünk vissza a múlt nagy pillanataira és vetünk egy pillantást a jövőbe, bízva a további sikerekben.

130 év a történelemben is hosszú idő, a sport világában pedig egész korszakokat, generációkat, legendákat ölel fel.

Elég, ha csak az első olimpiai bajnokunkra, Hajós Alfrédra gondolunk: aki a magyar tempónak nevezett úszóstílust választva két aranyérmet szerzett az első újkori olimpián. Ma már történelem, hogy Hajós győzelme után, egy tévedés folytán az osztrák himnuszt kezdték el játszani...

De egyszer csak elhallgatott a zene... A hirtelen beállt csendben néhány ember ajkán megszólaltak a magyar Himnusz hangjai...

A kor hangulata, a történelem vihara akkor talán még félreérthette, kik is vagyunk mi, magyarok.

De Hajós győzelme már akkor is azt üzenté a világnak: itt vagyunk, és képesek vagyunk a győzelemre.

A magyar Himnuszt hallgatni egy-egy olimpiai győzelem után ma is ugyanazt jelenti, mint 1896. április 11-én Hajós Alfrédnak.

Ugyanazt jelentette nekem Szöulban, és ugyanazt jelenti a gálaestre érkező bajnokok mindegyikének, köztük a tavalyi, párizsi győzteseknek.

Az olimpiai bajnoki cím ugyanis Magyarországon soha nem csupán egy sportsikert takart.

Sokkal, de sokkal több volt annál! A történelem nehéz időszakaiban – amikor háborúk, veszteségek, igazságtalanságok próbálták megtörni a nemzet lelkét – egy-egy sportsiker valódi gyógyírt jelentett.

A sport és legfőképpen az olimpiai sport az elmúlt 130 évben a magyar önkifejezés, önbecsülés és összetartozás egyik legerősebb formájává vált.

Egy békés, tiszta versengés, ahol időről időre megmutathatjuk magunkat, ahol a magyar tehetség, szorgalom és lélek határok nélkül ragyoghat.

Mi, magyarok egy olyan országban élünk, amelynek nincsenek rokonai a világban.

A nyelvünk különleges, szinte titkos kód, amelyet csak mi értünk igazán.

De van két terület, amely átível kultúrákon és nemzeteken, és ez a két terület: a tudomány és a sport.

A teljesítmény, a küzdelem, a sportszerűség és a győzelem mind-mind olyan üzenetek, amelyeket bárki megért – Athéntól Párizsig, Budapesttől Los Angelesig.

A Magyar Olimpiai Bizottság 130 éve azért dolgozik, hogy a magyar sport ereje ne csak a pályán, hanem azon kívül is érvényesüljön.

Büszkék vagyunk rá, hogy ápoljuk a hagyományainkat, becsüljük az idősebb generációt, és emlékeztetjük az országot a hőseinkre – azokra is, akik már nincsenek közöttünk.

Elhunyt bajnokaink nevét a Farkasréti temetőben impozáns emlékmű őrzi, ám úgy gondoljuk, ennél is tovább kell mennünk. Mert nagyon fontos, hogy bajnokainkra szűkebb hazájukban, szülővárosukban is emlékezzenek.

Itt, Önök előtt szeretném bejelenteni, hogy a jövő évet – az első magyar olimpiai aranyérem megszületésének 130. évfordulója alkalmából –, magyar olimpiai emlékévknek nyilvánítjuk. Ennek tiszteletére az olimpiai bajnokok szülővárosában emlékművet állítunk, amely örökre megőrzi a nevüket és emlékeztet a győzelmükre.

A múltra, a magyar sport hagyományaira építünk, a jelent tápláljuk, és a jövőbe fektetünk.

Nemcsak akkor állunk a sportolók mellett, amikor a dobogó tetején ünnepelnek, mindenki rájuk figyel és sikereiktől hangos az ország... hanem akkor is, amikor gondokkal küszködnek, vagy amikor véget ér a pályafutásuk, amikor a reflektorok fénye már nem rájuk vetül.

Hölgyeim és Uraim!

Azt gondolom, nagyon büszkék lehetünk arra, hogy az elmúlt 130 év alatt a Magyar Csapat tagjai közül 316 sportoló nyakába került aranyérem...

Ma 139 élő olimpiai bajnokunk van. Ők mindannyian igazolják, hogy a magyar tehetség, kreativitás és kitartás a világ legjobbjai közé emel bennünket.

190 arany-, 165 ezüst-, 189 bronzérem: ez a Magyar Csapat olimpiai mérlege.

És ami mögötte van: 15 millió magyar szíve, öröme, könnye és összetartása.

Büszke magyarok vagyunk. Büszke sportolók. És talán ennél is fontosabb: büszke, összetartó olimpiai család.

A mi küldetésünk az, hogy ez az összetartás megmaradjon – hogy a sport továbbra is híd legyen ember és ember, generáció és generáció, múlt és jövő között.

Ma este, 130 év távlatából visszanézve azt mondhatjuk: megannyi küzdelem, elszántság, hit és győzelem – ez a mi történetünk.

Köszönjük mindazoknak – sportolóknak, edzőknek, szakembereknek, szurkolóknak, családtagoknak és támogatóknak –, akik részesei voltak és ma is részesei ennek a csodálatos, 130 éve tartó utazásnak.

Legyen a következő 130 év is legalább ennyire sikeres, inspiráló, összetartó és nemzedékeket formáló...

Így nem sokkal karácsony előtt aligha marad más, mint hogy mindenkinek békés, boldog ünnepet kívánjak. Isten áldja az olimpiai családot!